

talunya i després d'haver estat funcionant amb tot el zel i competència per part dels Consells de la Mutual durant tots els anys des de la seva implantació, dóna lloc, independentment de la boníssima voluntat dels Consellers, a què perilli el seu regular desenvolupament, cosa que s'ha d'evitar. Per la pràctica és conegut de tots la puja gradual de les quotes que per molts companys és difícil l'abonament. Per altra part l'abonament d'una quantitat variable (segons els grups a què pertanyi el sindicat) mentre el company estigui impossibilitat d'exercir la professió és molt laudable i l'objecte principal de la Mutual; però en confeccionar el Reglament, fou tan liberal en les seves concessions de forma que els companys que tenen afeccions que no els impedeix completament l'exercici de la professió se'ls inclou dintre la invalidesa parcial, percebent las tres quartes parts de l'import de la invalidesa total, essent aquesta duració il·limitada, mentre duri la causa fonamental, donant-se nombrosos casos que ocupen places oficials retribuïdes, i d'altra part particularment també actuen. Això, examinat fredament, dóna lloc a un lucre de caire tal volta immoral, que contradiu i perjudica l'objecte fonamental de la Mutual.

Per a resoldre tots aquests punts, proposa l'aprovació per l'Assemblea dels següents acords:

1er. — Suprimir en absolut la invalidesa parcial, com a tal, es a dir *a termini indefinit*, denominant-se en lloc d'invalidesa parcial, períod d'observació o de convalescència, essent el màxim de duració de sis mesos.

2on. — La duració de la invalidesa total, deu ésser indefinida mentre duri la malaltia.

3er. — Quan un invàlid porti sis mesos o sigui el temps màxim d'observació i continuï el seu estat d'invalidesa, se'l sotmetrà a un reconeixement detallat que assenyalarà el Consell de la Mutual; si del mateix es demostra que persisteix la invalidesa, passarà a ésser invàlid total, situació en la qual, passats dos anys es convertirà en definitiva, havent de donar-se de baixa d'un modo definitiu i permanent de tota activitat mèdica, venint obligat inclús a renunciar tots els càrrecs d'activitat professional tant oficial com particulars.

4rt. — Si un company abans de la invalidesa total definitiva i permanent, prengué voluntàriament l'alta, per interessar-li més l'exercir la professió, tot i que l'examen mèdic demostrés que no està totalment restablert, no podrà

ésser baixa per la mateixa malaltia anterior fins passats cinc anys.

5è. — Tots els invàlids, que tinguin substituït, poden escollir el que millor els convingui, mentre siguin metges sindicats, però els honoraris seran fixats d'acord entre la Borsa del Treball del Sindicat i el metge invàlid, cobrant-se els honoraris directament per mitjà de dita Borsa. *El President*, J. Cava i Comabella.—*El Secretari*, P. Solà i Pampols.

II

ESMENA QUE PRESENTA EL CONSELL ADMINISTRATIU DE LA MUTUAL MÈDICA A LA PROPOSICIO DELS SOCIS DE LA COMARCA DE LLEIDA SOBRE LA INVALIDESA PARCIAL

En el sí del Consell més d'una vegada s'havia plantejat la qüestió de la invalidesa parcial que actualment ha pres unes proporcions considerables i, amb tota seguretat, insospitades per aquells dels nostres benemèrits antecessors que en temps millors van implantar-la o van donar-li l'estructuració que té actualment.

Dos criteris es posaven de manifest en aquestes converses tingudes sobre el tema que ens ocupa; un d'ells té una certa afinitat amb l'esperit de la proposició de Lleida, i per aquest motiu ens limitem a estudiar-la i a aprofitar-ne tot allò que, a criteri nostre, és susceptible d'ésser posat a consideració dels associats per a ésser discutit serenament.

L'altre criteri va exposat en el vot particular que presenten els membres del Consell doctors Mercader i Rocha.

Estudiant un per un els articles de la proposició de Lleida, trobem que l'acord primer s'adapta a la nostra manera de pensar.

El segon acord l'hem de deixar de banda perquè perjudica quelcom de l'acord tercer, sobre el qual també hem de fer observacions.

La pràctica ens ha demostrat que dos anys no són res per a donar com a definitiva una invalidesa, puix que en el nostre arxiu hi tenim diversos casos de restabliment després de dos, de tres, i àdhuc de vuit anys d'estar donats de baixa total, i no seria just que al soci que es restablís després de dos anys se'l donés d'alta si havia renunciat a tots els càrrecs, ni tampoc seria just que la Mutual hagués de continuar pagant-li tota la vida si ja havia desaparegut el motiu que justificava el subsidi.